

ΕΤΟΣ 64ον

2 Ὀκτωβρίου 2016

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 40 (3305)

ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΥΞΗΣΗ ΤΟΥ «ΜΙΣΘΟΥ»

Σύννηθες φαινόμενο ιδίως στήν ἑλληνική κοινωνία, ἀλλὰ καί στήν παγκόσμια κοινότητα, εἶναι ἡ διεκδίκηση μέ κάθε τρόπο τῆς αὐξησῆς τοῦ μεριδίου στόν πλοῦτο. Ἄλλοι κινούμενοι ἀπό ἓνα αἶσθημα δικαίου, ἄλλοι βασιζόμενοι στήν πλεονεξία τους, ἄλλοι ἀποσκοπώντας στή διαμόρφωση ὁμαλῶν κοινωνικῶν συνθηκῶν, ἄλλοι ἀνταγωνιζόμενοι κάποιους πού τοὺς προσδιορίζουν ὡς προνομιόχους, ἄλλοι στοχεύοντας στή χειραγώγηση μαζῶν, προκειμένου νά τίς ἐκμεταλλεῦτοῦν κατόπιν γιά τοὺς δικούς τους σκοπούς, κάνουν λόγος γιά τό «δικαίος τοῦ ἀγῶνα», ἐξεγείρουν ἀνθρώπους, μάχονται καί ἀντιμάχονται σέ μιά προσπάθεια νά κατακτήσουν καί νά κατοχυρώσουν οἰκονομικά δικαιώματα καί ἀπολαβές, σπανίως γιά ὄλους, συνήθως γιά τοὺς ὀρισμένους πού προσδιορίζονται ὡς «ἡμέτεροι», «δικά μας παιδιά», «ἀγωνιστές», «χρήσιμοι»...

Βεβαίως, εἶναι γεγονός ὅτι ἡ ἀνισοκατανομή τοῦ πλοῦτου –εἴτε σέ διακρατικό, εἴτε σέ κοινωνικό ἐπίπεδο– εἶναι ἡ κυρίαρχη, σκληρή πραγματικότητα, ἡ ὁποία πυροδοτεῖ πολλῆς ἀπό τίς ἐντάσεις πού δρομολογοῦν βιαιότητα, ὠμότητες, ἀνθρωπιστικές κρίσεις καί κυρίως σκληρήρυνση τῆς καρδιάς, μηδενιστικά πιστεύματα καί περαιτέρω ἀναπαραγωγή τῆς ἀνομίας καί τῆς ἀδικίας. Ἐξίσου ὁμως ἀδιαμφισβήτητο ἱστορικό συμπέρασμα εἶναι ὅτι ὁ ἔτσι προκαλούμενος ἀένας κύκλος τῆς κρυφῆς ἢ φανερῆς βίας, «νόμιμης» ἢ παράνομης, οὔτε καταπαύει μέ περισσότερη καί μεγαλύτερη πάλιν καί ἀντιπαράθεση, μιάς πού κάτι τέτοιο μάλιστα τόν θρέφει, οὔτε σταματᾷ, πολύ δέ περισσότερο δέν καταργεῖται μέ ἰδιοτελεῖς συμβιβασμούς, λογικές ἐξασφάλισης καί καχυποψία ἐναντί τοῦ ὁποιοῦδήποτε ἄλλου. Τό ἀποτέλεσμα εἶναι ὅτι στίς ἡμέρες μας ὅσοι προσπάθησαν νά σκοτώσουν τόν ὅποιον δράκοντα τῆς οἰκονομικῆς ἐκμετάλλευσης, πρῖν τόν ἐξαφανίσουν, εἶχαν ἤδη βγάληι οἱ ἴδιοι τίς δικές τους φοβίδες σέ μιά διαδικασία ἀπλήρως ἀντικατάστασῆς του...

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Λουκ. ζ' 31-36)

«Γίνεσθε οὖν οικτίρμονες»

Εἶπεν ὁ Κύριος· Καθὼς θέλετε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς ὁμοίως. Καὶ εἰ ἀγαπᾶτε τοὺς ἀγαπῶντας ὑμᾶς, ποία ὑμῖν χάρις ἐστί; καὶ γὰρ οἱ ἁμαρτωλοὶ τοὺς ἀγαπῶντας αὐτοὺς ἀγαπῶσι. Καὶ ἐὰν ἀγαθοποιήτε τοὺς ἀγαθοποιῶντας ὑμᾶς, ποία ὑμῖν χάρις ἐστί; καὶ γὰρ οἱ ἁμαρτωλοὶ τὸ αὐτὸ ποιοῦσι. Καὶ ἐὰν δανείζητε παρ' ὧν ἐλπίζετε ἀπολαβεῖν, ποία ὑμῖν χάρις ἐστί; καὶ γὰρ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἁμαρτωλοῖς δανείζουσιν, ἵνα ἀπολάβωσι τὰ ἴσα. Πλὴν ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν, καὶ ἀγαθοποιεῖτε, καὶ δανείζετε, μηδὲν ἀπελπίζοντες· καὶ ἔσται ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς, καὶ ἔσεσθε υἱοὶ τοῦ Ὑψίστου· ὅτι αὐτὸς χρηστός ἐστιν ἐπὶ τοὺς ἀχαρίστους καὶ πονηροὺς. Γίνεσθε οὖν οικτίρμονες, καθὼς καὶ ὁ Πατὴρ ὑμῶν οικτίρμων ἐστίν.

Πῶς πραγματικά αὐξάνει ὁ «μισθός μας»;

Στὴ σημερινὴ εὐαγγελικὴ περικοπὴ ὁ Χριστός, χωρὶς νὰ κάνει καμία ὀποιοδήποτε τύπου οικονομικὴ ἀνάλυση, ὑποδεικνύει πῶς ὁ ἄνθρωπος θὰ ἔχει «μισθό» πολὺ. Καταρχήν, ποῦ; Στὸ παρατιθέμενο ἀπόσπασμα δὲν καταγράφεται ἢ συνήθως ἀναμενόμενη φράση «ἐν τῷ οὐρανῷ», τὴν ὁποία μὲ δόση εἰρωνείας τῶν λόγων τοῦ Χριστοῦ συνηθίζουν νὰ ἀναφέρουν πολλοί. Ἀλλοῦ ὄντως ὑπάρχει ἡ φράση «ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τῷ οὐρανῷ» (Λουκ. 6,23), σὲ συνάφεια μὲ τὴν ὑπομονὴ τῶν μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ ἐναντι τῆς ἀνθρώπινος κακίας καὶ μοχθηρίας, στὰ πλῆθια τῶν μακαρισμῶν. Ἀλλὰ ἐδῶ ἡ ἀναφορὰ περὶ μισθοῦ δὲν ἔχει καμία σχέση μὲ τὸν οὐρανό, κάτι πού οὔτε ἐμμέσως μπορεῖ νὰ συναχθεῖ ἢ νὰ ὑπονοηθεῖ. Ὁ Κύριος μιλά γιὰ τὴν ἀνθρώπινη καθημερινότητα, τὴ ζωὴ στὴ συνέχειά της, τὸν ἄνθρωπο ὡς πρωταγωνιστὴ στὴ συγκεκριμένη ἱστορικὴ συγκυρία. Ἐπομένως, κάνοντας λόγος γιὰ μισθὸ ὁ Χριστός δὲν ἀναφέρεται στὴ μέλλουσα θεῖα ἀνταπόδοση καὶ δωρεά, ὑπονοεῖ κάτι τὸ ὁποῖο ἔχει ἐφαρμογὴ στὴ γῆ, ἀλλὰ ἀντέχει καὶ στὴν αἰωνιότητα.

Πῶς μᾶς συμβουλεῖ ὁ Χριστός ν' αὐξήσουμε τὸν μισθὸ μας; Καταργώντας τὴν ἀνταποδοτικὴ λογικὴ καὶ ξεκινώντας μιὰ ἄμιλλα γιὰ τὸ ποῖός θὰ ὑπερκεράσει τὸν ἄλλο στὴν προσφορὰ καὶ τὴ φροντίδα. Παρακαλεῖ γιὰ τὴν υιοθέτηση μιᾶς πρακτικῆς ἀντίθετης σὲ πολλῆς ἀπὸ τίς θεωρήσεις τῆς σύγχρονης οικονομικῆς ἐπιστήμης. Συνάμα δὲ εἶναι ἀπὸ τίς σπάνιες φορές πού χρησιμοποιεῖ στὸν λόγο του προσακτικὴ, σὲ μιὰ προσπάθεια ν' ἀναδείξει τὸ ἀπολύτως ἀναγκαῖο τῆς ἐφαρμογῆς ὧσων λῆει, ὄχι γιατί εἶναι ἓνας ἀκόμη ἐξουσιαστής, ἀλλὰ γιατί ὅποτε δὲν ἐφαρμόστηκαν ὅσα εἶπε, ἐκεῖνος πού ὑπέφερε ἦταν ἡ ἀνθρωπότητα.

Καὶ τί ἀκριβῶς συνιστᾷ; Κάνετε στοὺς ἄλλους ἀνθρώπους ὅ,τι θέλετε ἐκεῖνοι νὰ κάνουν σ' ἐσᾶς. Προλάβετε τους στὴν ἀγάπη, ξεπεράστε τους στὴν

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Εἶπεν ὁ Κύριος: «Νά φέρεσθε πρὸς τοὺς ἄλλους ὅπως θά ἠθέλατε νά φερθοῦν σ' ἐσᾶς. Ἐάν ἀγαπᾶτε μόνον ἐκείνους πού σᾶς ἀγαποῦν, ποιάν χάριν ἔχετε; Καί οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀγαποῦν ἐκείνους πού τοὺς ἀγαποῦν. Καί ἐάν κάνετε καλὸ εἰς ἐκείνους μόνον πού σᾶς κάνουν καλὸ, ποιάν χάριν ἔχετε; Καί οἱ ἁμαρτωλοὶ τὸ ἴδιο κάνουν. Καί ἐάν δανεῖζετε μόνον εἰς ἐκείνους, ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἐλπίζετε νά τὰ πάρετε, ποιάν χάριν ἔχετε; Καί οἱ ἁμαρτωλοὶ δανεῖζουν εἰς τοὺς ἁμαρτωλοὺς, διὰ νά πάρουν πίσω τὸ ἴσον ποσόν. Ἀλλὰ σεῖς νά ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς σας καὶ νά κάνετε καλὸ καὶ νά δανεῖζετε ὅπου δέν ἐλπίζετε εἰς ἐπιστροφὴν καὶ ἢ ἀνταμοιβή σας θά εἶναι μεγάλη καὶ θά εἴσθε υἱοὶ τοῦ Ὑψίστου, διότι αὐτὸς εἶναι καλὸς εἰς τοὺς ἀχάριστους καὶ κακοὺς. Νά εἴσθε λοιπὸν φιλεῦσπλαγχνοὶ καθὼς καὶ ὁ Πατέρας σας εἶναι φιλεῦσπλαγχνος».

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάκη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

προσφορά, φροντίστε τους, ὥστε νά νιώσουν ἀγάπη. Μὴν ὑποτάσσετε στὴν ἀνταποδοτικὴ λογική. Ἐάν ἀγαπᾶτε μόνον ὅσους δείχνουν νά σᾶς ἀγαποῦν, ποιὸ τὸ ὄφελος; Κι ἂν κάνετε καλὸ σέ ὅσους σᾶς εὐεργετοῦν, πάλι ποιὸ τὸ ὄφελος; Κι ἂν δανεῖζετε μόνον ὅσους ἐλπίζετε ὅτι θά σᾶς τὰ ἐπιστρέψουν, καὶ πάλι ποιὸ τὸ ὄφελος; Ἐσεῖς οἱ χριστιανοὶ ὅμως, ὅσοι φέρετε τὸ ὄνομά μου ὡς χαρακτηριστικὸ σας, ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς σας, κάνετε τὸ καλὸ σέ ὄλους ἀνεξαιρέτως καὶ ἀδιακρίτως, καὶ δανεῖστε χωρὶς νά ὀδηγεῖτε στὴν ἀπελπισία κανέναν. Μόνον ἔτσι ἐξασφαλίζετε πραγματικὰ μεγάλῃ ἀνταμοιβή καὶ θά εἴστε υἱοὶ τοῦ Θεοῦ, καθὼς θά τοῦ ἔχετε μοιάσει στὴν εὐεργεσία καὶ τὴν ὠφέλεια.

Ἡ χριστιανικὴ θεώρηση τῆς καθημερινότητος

Πολλοὶ ἔχουν πεῖ ἀνά τοὺς αἰῶνες ὅτι τὰ παραπάνω δέν γίνονται. Ἐξαιτίας τους ἔχουν κατηγορήσει τὸν Χριστιανισμό ὡς οὐτοπία. Ὅμως, ὅποτε ἱστορικὰ διαπιστώθηκε ἡ ἐφαρμογὴ τους, πιστοποιήθηκε συνάμα –πέραν τῆς πνευματικῆς ἀκμῆς– οἰκονομικὴ εὐμάρεια, οὐσιαστικὴ ἀναδιανομὴ τοῦ πλοῦτου στὴν κοινωνία, προνοιακὸ σύστημα ἱκανὸ νά ὑποστηρίξει καὶ ν' ἀντιμετωπίζει τὴν ὁποιαδήποτε δυσκολία. Ἀποδεικνύεται ἔτσι ὅτι δέν εἶναι ὑπεύθυνος ὁ ὑλικὸς πλοῦτος γιὰ τὴν πολιτιστικὴ καὶ γενικότερα πνευματικὴ προκοπή, ἀλλὰ μάλῃλον τὸ ἀντίθετο, ὅτι δηλαδὴ τὰ ἠθικὰ προτάγματα καὶ ἡ συνειδητὴ πνευματικὴ ζωὴ παράγει ἀνυπολόγιστα ἀποτελέσματα, ἀκόμη καὶ στό οἰκονομικὸ πεδίο.

Ποῦ διαφέρει ἡ χριστιανικὴ θεώρηση τῆς καθημερινότητος, ἀκόμη καὶ τῆς οἰκονομικῆς, ἀπὸ τίς λοιπές θεωρήσεις; Σέ πολλὰ, κυρίως ὅμως στὴν ἀντιμετώπιση τοῦ ἄλλου, ὁ ὁποῖος δέν προσδιορίζεται ὡς ἐχθρὸς, ἀντίπαλος, ἀνταγωνιστής, ἀλλὰ ὡς ἀδελφός, συνάνθρωπος, μέλος τοῦ ἴδιου σώματος. Καὶ αὐτὸ

2 Ὀκτωβρίου 2016: ΚΥΡΙΑΚΗ Β΄ ΛΟΥΚΑ.
Κυπριανοῦ ἱερομάρτυρος καί Ἰουστίνης μάρτυρος (304).
Ἦχος: πλ. β΄ – Ἐωθινόν: Δ΄ – Απόστολος: Β΄ Κορ. δ΄ 6-15 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. στ΄ 31-36.
Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 9 Ὀκτωβρίου, Γ΄ Λουκά.
Απόστολος: Β΄ Κορ. στ΄ 1-10 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ζ΄ 11-16.

ἐπειδὴ ὁ ἴδιος ὁ Χριστὸς μας, μὲ τὴ διδασκαλίᾳ του, οὐσιαστικά μᾶς ἔκανε νὰ κατανοήσουμε ἓνα βασικὸ σημεῖο. Ὅτι δὲν ὑπάρχουν ἐχθροί. Μὲ τὸν ἠορισμὸ καὶ τὸν φόβο μας τείνουμε νὰ βλῆπουμε παντοῦ ἐχθροὺς, ἰδίως ἐκεῖ πού δὲν ὑπάρχουν, κατατάσσοντας ἐξαρχῆς τοὺς πάντες σὲ αὐτὴν τὴν κατηγορία ἐξαιτίας τῆς ἀνωριμότητάς μας καὶ τῆς ἀπειρίας μας.

Πόθος τοῦ Χριστοῦ μας, ἀποστολή τῆς Ἐκκλησίας του, νὰ κατανοήσουμε ὅλοι ὅτι ἡ ἀγάπη εἶναι ἡ ὑποχρεωτικὴ ὁδὸς καὶ ἡ μόνη πού, πρὶν μᾶς καταξιώσει τῆς Βασιλείας τῶν οὐρανῶν, δημιουργεῖ καὶ στὴ γῆ τίς προϋποθέσεις μιᾶς ζωῆς πού ἀξίζει κανεὶς νὰ τὴ ζεῖ.

Ἄρχιμ. Ἰ. Ν.

ΓΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ

Γραφεῖο Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς τῆς
Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Τὸ Σεμινάριο θὰ ξεκινήσει τὸ Σάββατο 22 Ὀκτωβρίου ἐ.ἔ. Εἶναι ἀνοικτὸ καὶ ἀπροϋπόθετο γιὰ ὅσους ἐνδιαφέρονται νὰ τὸ παρακολουθήσουν.

Διδάσκονται τὰ ἀκόλουθα μαθήματα:

- Σύγχρονη Ἱεραποστολή • Κανονικὸ Δίκαιο Ἱεραποστολῆς • Τριτοκοσμικὴ Κοινωνιολογία • Θεολογία Ἱεραποστολῆς • Ἱεραποστολικὴ Ἀγιολογία • Στοιχεῖα Τροπικῆς Νοσολογίας • Ἀφρικανικὴ Ἐθνολογία • Ἱεραποστολικὴ Πρακτικὴ καὶ Μεθοδολογία.
- Πληροφορίες στὰ τηλέφωνα: 210 7272315-316-313.

Παρακολουθήστε τὸ Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (www.ecclesia.gr)

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶν 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Λειτουργητής· Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διευκρεαίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τὸν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr